

Lomtalanítás

*Délelőtt jött felmérni a munkát.
Helyiségről helyiségre jártunk,
mutattuk, mi megy, mi marad,
mintha emlékek közt válogatnánk,
ez becses, azt kiszórjuk.
Nem szólt egy szót sem,
a teraszkorláthoz vonult,
telefonjába mélyedt, s mondott
egy összeget. Először nézett ránk.
Bármennyit mond, elfogadjuk. Nem
engedhettük meg, hogy visszahalld:
Itt hagyták a szemetüket!
Milyen emberek laktak itt?
Úgy akartad átadni a házat: rendben,
ahogy a szüleid tartották.
Még a pajtatetőt is kijavítottuk,
új gallért kapott a kémény,
mint aki bálba megy.*

*A kis alumíniumnyelű zsebkés
a konyhaszekrényből zuhant a kövezetre.
Megvan a kincs! – kiáltott a főnök, mikor
felkaptam, s összenevetett a sofőrrel.
Mindig előkerül valami, mondta, és egy
kisfejszével csépelni kezdte a szekrényt.
Előbb a lábát ütötte le, mint cigarettahamut,
elegánsan, aztán a hátát szakította be
mesterien forgatva munkaeszközét,
tomahawkot az indián, majd a felismerhetetlen
maradványokat – ebben segítettem –
feldobálta a platóra. A sofőr néhány
rúgással helyükre igazította őket.*

*Sötét lett, mire mindent összetörtek,
s becsuktam utánuk a lemezkaput.
Fellélegeztünk, sikeres büntény után,
s nem nagyon zavart, legális átvevőhelyre
vitték-e a rakományt, vagy leborították valahol,
még jó, ha tüzelőnek.*

*A kés viszont megvan. Valódi kincs.
NDK-gyártmány. A világhírű
Victorinox családfája a német
zsebkésektől ered. Szeleteli
a napokat körbe, karikába.*

Almádi út

*Azért voltak szép éveink,
de legalábbis hónapok.
Mért szűkíteni tovább?
Nem maradnak, csak napok,*

*néhány vasárnap délután
a Lenin-ligetben egy padon,
mózeskosár előttünk,
te tanulsz, én olvasok.*

*Hűvösödik, felcihelődünk.
Az ég lombokon átszűrt figyelme.
Sírok közt indulunk haza,
temetőn át, az albérletbe.*

Védelmi kiadások

*Megnőveltem a védelmi kiadásokat.
Vettem egy hőszugárzót s egy
villanytűzhelyt, ha elzárják a gázt.
Áram talán csak lesz, főzhetünk,
tanulhatjuk az új technológiát,
ez számtalan veszekedésre módot ad,
vagyis közelebb kerülünk egymáshoz,
nem mintha nem lennénk elég közel,
újabbán inkább távolodásra törekszünk
a nagyobb békeség érdekében,
hogy ez jó-e, elvállik.*

*Drónokként lecsapó szavakkal
célzott támadásokat hajtunk végre,
utánuk bombatölcsérnyi lyuk marad,
de valahogy mégiscsak
meg kell védeni magunk.*